

EXTRAS

din stenograma ședinței Senatului din 1 aprilie 2014

Domnul Ioan Deneș:

Titlul declarației mele politice din această dimineață este „Uniunea Comunelor Grănicerești Năsăudene, apărătoarea drepturilor urmașilor grănicerilor năsăudeni sau samsar imobiliar?”.

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor senatori,

În urma unei serioase investigații de presă, realizată de jurnaliștii unui important cotidian on-line din presa bistrițeană, a devenit foarte vizibilă activitatea, hai să-i spun comercială, pe care o desfășoară, mai ales a desfășurat-o în timp, conducerea Uniunii Comunelor Grănicerești Năsăudene.

Ca să înțelegeți mai bine fondul acestei declarații, permiteți-mi un scurt recurs la istoria, recentă sau mai îndepărtată, a ținutului năsăudean și, implicit, a acestei organizații.

Uniunea Comunelor Grănicerești Năsăudene s-a autodeclarat, încă de la înființare, imediat după 1990, apărătoarea drepturilor urmașilor grănicerilor năsăudeni și, din această postură, moștenitoarea de fapt a averii acestora. Organizația, în forma sa actuală, un ONG de altfel, se consideră succesoarea fostei Asociații a Grănicerilor Năsăudeni. Cu alte cuvinte, nimic altceva decât reprezentanta celor 44 de localități din fostul Regiment II de graniță năsăudean, regiment înființat în timpul reginei imperiale Maria Tereza. La acea vreme, habsburgii au împroprietărit cu bunuri și terenuri locuitorii celor 44 de comune apărătoare ale graniței de răsărit a imperiului. Aceste proprietăți au fost ulterior confiscate și atribuite statului român printr-un decret de naționalizare în anul 1948.

Tocmai pe recuperarea și administrarea acestor proprietăți, pe repararea unei nedreptăți istorice și-a fundamentat înființarea această organizație numită Uniunea Comunelor Grănicerești Năsăudene.

Ce a urmat în activitatea organizației? Un permanent balans între ideea de realizare a reparației istorice și tot felul de tranzacții cu bunuri și terenuri, suspectate a se afla la limita sau de-a dreptul în miezul ilegalității. E datoria organelor competente și îndreptățite legislativ să-i analizeze activitatea și, în urma acestei analize, să-i definească exact gradul de legalitate.

Beneficiind la un moment dat de haosul și slăbiciunile administrative din domeniul retrocedărilor, bazându-se totodată pe vulnerabilitățile prevederilor actelor normative de restituire a proprietăților, vulnerabilități speculate inclusiv notarial se pare, conducătorilor

Uniunii Comunelor Grănicerești Năsăudene nu le-a mai rămas decât să se apuce de treabă. Și au făcut-o, nederanjați nici măcar de faptul că, statutar, s-au declarat administratori, nu vânzători.

Așadar, au demarat o agresivă campanie de revendicat și vândut autodeclarata moștenire. Am numit-o așa fiindcă sunt decizii definitive ale Înaltei Curți care nu recunosc organizației statutul de proprietar asupra unora dintre bunurile și terenurile vândute de aceasta. Așa se face că, în baza unor extrase de carte funciară, încă din 2005, conducătorii Uniunii Comunelor Grănicerești Năsăudene au vândut unor cumpărători de bună-credință până și bunuri sau terenuri ce apar și astăzi în inventarul Direcției Silvice Bistrița.

Cum a fost și este posibil asta? Probabil, grație lungului șir de indecizii și interpretări legislative.

Cert este că această practică nu mai poate continua și trebuie văzut, o dată pentru totdeauna, cât adevăr și câtă speculație sunt în legalitatea activității imobiliare și funciare a acestei uniuni ce-și desfășoară activitatea în colegiul în care am fost ales senator. Ca reprezentant al locuitorilor Colegiului nr. 2 Senat din Bistrița-Năsăud în Parlamentul României, asta îmi doresc și eu: aflarea adevărului și aplicarea lui strict în folosul cetățenilor din colegiu, nu doar al unui grup de indivizi aflați temporar la conducerea organizației, cum – trage un semnal de alarmă investigația jurnalistică – se pare că s-a întâmplat până acum. Rămâne de dovedit și juridic această presupunere.

De altfel, chiar la ora actuală, Uniunea Comunelor Grănicerești Năsăudene revendică, prin reprezentanții săi, zeci de clădiri și terenuri, sedii ale unor școli, spitale ori alte instituții de interes public. Printre obiectivele revendicate de această organizație de tip ONG se află nu mai puțin de 24 de obiective de patrimoniu.

În același timp, mă bucură și împărtășesc pe deplin punctul de vedere al actualului ministru al apelor și pădurilor, doamna ministru Doina Pană, în privința acestui litigiu dintre Direcția Silvică Bistrița și Uniunea Comunelor Grănicerești Năsăudene. Citez din declarația doamnei ministru: „Am considerat că e momentul să intervin direct și cer să se facă lumină. Vreau și eu, ca și dumneavoastră, să aflu unde se termină legea și încep abuzurile în numele legii, dacă este vorba de așa ceva. (...) Pe mine nu mă interesează numele, interesele, ci faptele. Iar dacă se dovedesc a fi ilegale, atunci oricine s-ar face vinovat de producerea lor să răspundă.”

Asta îmi doresc și eu, doamnă ministru. Dovadă și această declarație politică.

Vă mulțumesc pentru atenție.